

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DIH-023-14(3)/15/JN

Warszawa, 16 marca 2015 r.

DECYZJA DIH-1/ 21 /2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 i art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r. poz. 148 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Anety Włodarczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą A i A Aneta Włodarczyk w Łodzi od decyzji Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr 1/KB-ŻG/2015 z dnia 16 stycznia 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.292.2014), na podstawie której ww. przedsiębiorcę zobowiązano do uiszczenia kwoty 1.040 zł (słownie: jeden tysiąc czterdzieści złotych), stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki produktu o nazwie „Bio ciasteczka Ani” niskokaloryczne, bezcukrowe, jogurtowe o masie 150 g, oznaczonego datą minimalnej trwałości „16.04.2015”, będącej jednocześnie numerem partii, wyprodukowanego przez Firmę Produkcyjno-Handlową „ANIA” Grażyna Gregorczyk, ul. Niepokalanej Panny Marii 103, 31-589 Kraków – utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 13-15 października 2014 r. przez inspektorów reprezentujących Łódzkiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zwanego dalej „*Łódzkim WIIH*”, w sklepie w Łodzi przy ul. Zgierskiej 95, należącym do przedsiębiorcy Anety Włodarczyk prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą A i A Aneta Włodarczyk w Łodzi, zwanej dalej również „*stroną*”, pobrano do badań laboratoryjnych próbkę produktu o nazwie „Bio ciasteczka Ani” niskokaloryczne, bezcukrowe, jogurtowe o masie netto 150 g, oznaczonego datą minimalnej trwałości „16.04.2015”, będącej jednocześnie numerem partii, wyprodukowanego przez Firmę Produkcyjno-Handlową „ANIA” Grażyna Gregorczyk, ul. Niepokalanej Panny Marii 103, 31-589 Kraków, zwanego dalej „*ciastkami*”, w ilości 2 opakowań, z partii liczącej 4 opakowania o łącznej wartości 20,80 zł (5,20 zł/op.).

Równocześnie z tej samej partii produktu, pobrano, zabezpieczono i pozostawiono pod nadzorem kontrolowanego dodatkową próbkę, w ilości odpowiadającej ilości pobranej do badań laboratoryjnych (próbkę kontrolną).

Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 15 października 2014 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.261.2014), protokole pobrania próbki produktu nr 01858 z dnia 14 października 2014 r. oraz protokole pobrania próbki kontrolnej nr 01857 z dnia 14 października 2014 r. Do akt kontroli dołączono także wydruki zdjęć przedstawiających sposób oznakowania zakwestionowanych ciastek, oświadczenie strony z dnia 14 października 2014 r. o reprezentatywności próbek dla partii oraz o skali jej działalności.

Próbka przedmiotowych ciastek została przekazana do Laboratorium Kontrolno-Analitycznego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, zwanego dalej „Laboratorium w Warszawie” w dniu 15 października 2014 r., w celu przeprowadzenia badań w zakresie cech organoleptycznych i fizykochemicznych – co udokumentowano w protokole przyjęcia próbki nr 247/2014 z dnia 15 października 2014 r.

Badania przeprowadzone przez Laboratorium w Warszawie w dniach 20-23 października 2014 r., wykazały, że ciastka nie spełniały wymagań jakościowych zadeklarowanych przez producenta w tabeli wartości odżywczej na opakowaniu jednostkowym, z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu (tj. było 10,4 g przy niepewności pomiaru $\pm 0,7$ g/100 g produktu zamiast zgodnie z deklaracją 0,5 g/100 g produktu) – co udokumentowano w sprawozdaniu z badań nr 405/2014 z dnia 30 października 2014 r.

Po przeanalizowaniu ww. wyników badań laboratoryjnych i uwzględnieniu limitów tolerancji zawartych w tabeli 3 (z uwagi na zamieszczony w oznakowaniu ciastek komunikat „wypiekane bez tłuszczu”, który Łódzki WIIH uznał za oświadczenie żywieniowe „nie zawiera tłuszczu”) przewodnika Komisji Europejskiej z grudnia 2012 r. zatytułowanego „Wytyczne dla właściwych organów w sprawie kontroli zgodności z prawodawstwem UE w odniesieniu do: rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzenia (WE) nr 1924/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenia (WE) nr 1925/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004; oraz dyrektywy Rady 90/496/EWG z dnia 2 września 1990 r. w sprawie oznaczania wartości odżywczej środków spożywczych; oraz dyrektywy 2002/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 10 czerwca 2002 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do suplementów żywnościowych; w zakresie określenia limitów tolerancji dla składników odżywczych wymienionych na etykietach”, dostępnego na stronie http://ec.europa.eu/food/food/labellingnutrition/nutritionlabel/index_en.htm, zwanego dalej „wytycznymi KE”, Łódzki WIIH stwierdził, że badane ciastka nie odpowiadały deklaracji podanej na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu, gdyż otrzymany wynik (10,4 g tłuszczu/100 g produktu) nie mieścił się w granicach tolerancji określonych w ww.

wytycznych. Oznaczona zawartość tłuszczu byłaby uznana za zgodną z deklaracją, gdyby po uwzględnieniu ujemnej niepewności pomiaru (tj. $10,4 \text{ g} - 0,7 \text{ g} = 9,7 \text{ g}$) mieściła się w przedziale od 0 do 0,5 g w 100 g produktu (Analiza z dnia 7 listopada 2014 r. dołączona do akt sprawy).

Z powyższymi wynikami badań laboratoryjnych strona została zapoznana w trakcie ponownej kontroli przeprowadzonej w dniu 7 listopada 2014 r. Poza próbką kontrolną nie stwierdzono w kontrolowanym sklepie kwestionowanej partii ciastek. Powyższe udokumentowano w protokole kontroli z dnia 7 listopada 2014 r. (nr akt kontroli: ŻG.8361.292.2014), który został przekazany stronie wraz z kopią sprawozdania z badań nr 405/2014 z dnia 30 października 2014 r. Do niniejszego protokołu dołączono oświadczenie strony z dnia 7 listopada 2014 r., zgodnie z treścią którego zrezygnowała ona z badania próbki kontrolnej ciastek, którą stanowiły dwa opakowania, i zobowiązała się do ich wycofania z obrotu.

Z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki ciastek, zgodnie z § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów przez organy Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2012 r. poz. 496), zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie trybu pobierania i badania próbek produktów”, dyrektor Laboratorium w Warszawie dokonał obliczenia wysokości należności pieniężnej na kwotę 1.039,74 zł – co udokumentowano w piśmie zatytułowanym „Koszty przeprowadzonych badań laboratoryjnych nr 76/2014” z dnia 24 listopada 2014 r.

W związku z powyższymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 16 grudnia 2014 r., Łódzki WIIH zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie zobowiązania, na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 148), zwanej dalej „ustawą o Inspekcji Handlowej”, do uiszczenia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, informując również o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych oraz terminie ich realizacji. Strona nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, decyzją nr 1/KB-ŻG/2015 z dnia 16 stycznia 2015 r. (nr akt sprawy: ŻG.8361.292.2014) (doręczoną stronie w dniu 20 stycznia 2015 r.), Łódzki WIIH, po uwzględnieniu zaokrąglenia wynikającego z art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), zobowiązał stronę do uiszczenia kwoty 1.040 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Pismem z dnia 3 lutego 2015 r. (nadanym dnia 3 lutego 2015 r. w polskiej placówce pocztowej operatora publicznego), strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej również „Prezesem UOKiK”, odwołanie od ww. decyzji, wnosząc o obniżenie wysokości nałożonej kary z uwagi na krótki okres prowadzenia działalności i związany z tym brak dochodów pozwalających na opłacanie kar. W odwołaniu strona nie kwestionuje wyników badań laboratoryjnych, natomiast stara się wykazać, że skoro

badane próbki były niezgodne z deklaracją producenta na opakowaniu jednostkowym, to kosztami tych badań powinien zostać obciążony producent. Wskazała, że nie ponosi ona żadnej winy za nieodpowiednią deklarację producenta na opakowaniu przedmiotowych ciastek, ani też nie ma żadnej możliwości sprawdzenia zgodności takich deklaracji ze stanem faktycznym przed wprowadzeniem produktów do obrotu. Dodała, że nie ma żadnej możliwości kontrolowania producentów żywności, wobec tego decyzję o wprowadzeniu danego asortymentu do oferty sklepu opiera na założeniu, że producenci są uczciwi i rzetelnie znakują swoje wyroby.

Pismem z dnia 19 lutego 2015 r., Prezes UOKiK poinformował stronę, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w niniejszej sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Ustawa o Inspekcji Handlowej stanowi w art. 30 ust. 1, że jeżeli przeprowadzone badania wykazały, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji, kontrolowany jest obowiązany do uiszczenia, na wskazany przez odpowiedni organ Inspekcji rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów albo wojewódzkiego inspektoratu, kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, którą następnie przekazuje się na rachunek dochodów budżetu państwa, o ile przepisy odrębne nie stanowią inaczej.

W myśl § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia w sprawie trybu pobierania i badania próbek produktów, wysokość należności pieniężnej, określonej w art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, ustala dyrektor laboratorium kontrolno-analitycznego Inspekcji Handlowej, z uwzględnieniem: rodzaju badanego produktu, rodzaju materiałów lub urządzeń użytych w toku przeprowadzania badań, uzasadnionego kosztu pracy jednej osoby w jednym dniu lub godzinie pomnożonego przez liczbę osób i dni lub godzin oraz uzasadnionego kosztu pracy laboratorium.

Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 21 grudnia 2000 r. o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2014 r. poz. 669 z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o jakości handlowej*”, wprowadzane do obrotu artykuły rolno-spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta. Pojęcie jakości handlowej zostało wyjaśnione w art. 3 pkt 5 tej ustawy, jako cechy artykułu rolno-spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizyko-chemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji,

opakowania, prezentacji i oznakowania, jednak nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi.

W przedmiotowej sprawie badania laboratoryjne próbki ciastek, pobrane w sklepie należącym do strony, przez inspektorów reprezentujących Łódzkiego WIIH, wykonane przez Laboratorium w Warszawie, wykazały wyższą zawartość tłuszczu od zadeklarowanej przez producenta w tabeli wartości odżywczej na opakowaniu jednostkowym (tj. było 10,4 g przy niepewności pomiaru $\pm 0,7$ g/100 g produktu zamiast zgodnie z deklaracją 0,5 g/100 g produktu). Łódzki WIIH po uwzględnieniu tolerancji przewidzianych w tabeli 3 wytycznych KE - z uwagi na uznanie zamieszczonego w oznakowaniu komunikatu „wypiekane bez tłuszczu” za oświadczenie żywieniowe „nie zawiera tłuszczu” - stwierdził, że badane ciastka nie odpowiadały deklaracji podanej na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu.

Z tytułu przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki ciastek, organ pierwszej instancji, na podstawie kosztorysu wystawionego przez Laboratorium w Warszawie w dniu 30 października 2014 r. o nr 405/2014 i po uwzględnieniu zaokrąglenia wynikającego z art. 63 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), ustalił wysokość należności pieniężnej na kwotę 1.040 zł.

Wobec powyższego, Łódzki WIIH zobowiązał kontrolowanego, to jest – w myśl art. 2 pkt 8 ustawy o Inspekcji Handlowej – przedsiębiorcę Anetę Włodarczyk prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą A i A Aneta Włodarczyk w Łodzi, w drodze decyzji nr 1/KB-ŻG/2015 z dnia 16 stycznia 2015 r. do uiszczenia powyższej kwoty, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych.

Prezes UOKiK rozpatrując sprawę w postępowaniu odwoławczym stwierdził, że Łódzki WIIH błędnie uznał komunikat „wypiekane bez tłuszczu” za oświadczenie żywieniowe „nie zawiera tłuszczu”, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie oświadczeń żywieniowych i zdrowotnych dotyczących żywności (Dz.U. L 404 z 30.12.2006 s. 9; sprostowanie: Dz. U. L 12 z 18.1.2007, s. 3 z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem 1924/2006”, a co za tym idzie uwzględnił przy ocenie błędne limity tolerancji określone w wytycznych KE (tabela 3). Zdaniem organu odwoławczego komunikat na opakowaniu przedmiotowych ciastek: „wypiekane bez tłuszczu” informuje o braku dodatku tłuszczu w procesie produkcji a nie o tym, że produkt ten nie zawiera tłuszczu w ogóle. Treść tego komunikatu nie mieści się w żadnej z kategorii oświadczeń zawartych w załączniku 1 do rozporządzenia 1924/2006, wobec tego wynik badania laboratoryjnego należało odnieść jedynie do deklaracji na opakowaniu z uwzględnieniem tolerancji zawartych w tabeli 1 wytycznych KE. Niezależnie od powyższego, Prezes UOKiK, uwzględniając właściwe limity tolerancji, stwierdził, że badane ciastka nie odpowiadają deklaracji podanej na opakowaniu z uwagi na wyższą zawartość tłuszczu, gdyż otrzymany wynik oznaczenia zawartości tłuszczu (10,4 g tłuszczu/100 g produktu) w dalszym ciągu nie mieści się w granicach tolerancji. Oznaczona zawartość tłuszczu byłaby uznana za zgodną z deklaracją, gdyby mieściła się ona w przedziale od 0 do 2 g w 100 g produktu.

Odwołując się od wydanej decyzji, strona wnosi o obniżenie kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych z uwagi na krótki okres prowadzenia działalności i związany z tym brak dochodów pozwalających na opłacanie „kar”. W odwołaniu strona nie kwestionuje wyników badań laboratoryjnych, natomiast stara się wykazać, że skoro badane próbki były niezgodne z deklaracją producenta na opakowaniu jednostkowym, to kosztami tych badań powinien zostać obciążony producent. Wskazała, że nie ponosi żadnej winy za nieodpowiednią deklarację producenta na opakowaniu przedmiotowych ciastek, ani też nie ma żadnej możliwości sprawdzenia zgodności takich deklaracji ze stanem faktycznym przed wprowadzeniem produktów do obrotu. Dodała, że ciastka wprowadziła do oferty sklepu w dobrej wierze a decyzję o wprowadzeniu podjęła w oparciu o fakt wieloletniej obecności producenta na rynku, sprzedaży jego produktów zarówno w sklepach internetowych jak i stacjonarnych w całej Polsce, i założeniu, że producent ten rzetelnie znakuje swoje wyroby.

W ocenie Prezesa UOKiK, powyższe zarzuty są niezasadne. Jak wynika z treści art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej, obowiązek pokrycia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych powstaje zawsze w przypadku stwierdzenia, że produkt nie spełnia wymagań określonych w przepisach odrębnych lub w deklaracji i ciąży wyłącznie na kontrolowanym, tj. przedsiębiorcy, którego działalność jest kontrolowana (art. 2 pkt 8 ww. ustawy), a nie – jak mylnie stara się wykazać strona w odwołaniu – na producencie. Przepis ten nie stanowi bowiem podstawy prawnej do przypisania kontrolowanemu odpowiedzialności za to, że zbadany produkt był niezgodny z wymaganiami zadeklarowanymi na opakowaniu jednostkowym, niemniej jednak nakłada na niego obowiązek pokrycia kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych w takim przypadku. Wskazać przy tym należy, że przepis ten nie wprowadza winy jako przesłanki obowiązku zwrotu kosztów badań.

W niniejszej sprawie, kontrolowanym, z którego oferty handlowej pochodziły zbadane i zakwestionowane ciastka, była Aneta Włodarczyk prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą A i A Aneta Włodarczyk w Łodzi a więc zobowiązanie tego przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość przeprowadzonych badań laboratoryjnych, było prawidłowe i zgodne z prawem.

Należy przy tym wyjaśnić, że Inspekcja Handlowa nie może kosztami badań laboratoryjnych przedmiotowych ciastek obciążyć ich producenta. Do zadań Inspekcji Handlowej, w świetle art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, należy m.in. kontrola produktów znajdujących się w obrocie handlowym lub przeznaczonych do wprowadzenia do takiego obrotu (w tym w zakresie oznakowania i zafałszowań) oraz kontrola usług. Kontrola ta nie obejmuje jednak kontroli jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych u producentów. Powyższa regulacja znajduje również potwierdzenie w art. 17 ust. 3 ustawy o jakości handlowej, zgodnie z którym Inspekcja Handlowa sprawuje nadzór nad jakością handlową artykułów rolno-spożywczych jedynie w obrocie detalicznym. Reasumując, kontrole w powyższym trybie nie mogą być prowadzone przez Inspekcję Handlową u producenta, a zatem nie można też obciążać go w świetle obowiązującego prawa kosztami badań produktów.

Należy jeszcze raz podkreślić, że zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 30 ust. 1 ustawy o Inspekcji Handlowej a jej przedmiotem jest zobowiązanie kontrolowanego do pokrycia kosztów badań laboratoryjnych próbki ciastek, niezgodnych z deklaracją zawartą w oznakowaniu tego produktu i obowiązek ten – jak już wcześniej wskazano – powstaje zawsze w przypadku stwierdzenia niezgodności i spoczywa tylko na przedsiębiorcy, którego działalność jest kontrolowana.

Bez względu na to, że kwestia odpowiedzialności nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, należy wskazać, że odpowiedzialność za zgodność produktów z przepisami prawa żywnościowego w zakresie jakości handlowej ponoszą wszyscy uczestnicy obrotu tymi produktami, w tym także strona, jako sprzedawca detaliczny, co wynika wprost z treści art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. U. UE L 31 z 1.2.2002 s. 1 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 178/2002”, w świetle którego, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności i pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Nie ma przy tym znaczenia, na którym etapie stwierdzona niezgodność powstała (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 sierpnia 2010 r. sygn. akt VI SA/Wa 894/10). Okoliczności, na które powołuje się strona w odwołaniu, że zakupiła produkt od producenta obecnego na rynku od wielu lat, który sprzedaje swoje produkty w sklepach internetowych jak i stacjonarnych na terenie całej Polski, że sprzedawała produkt w dobrej wierze, oraz nie ponosi winy za niezgodne z prawdą deklaracje producenta, nie stanowią – wbrew przekonaniu strony – wystarczającego powodu do zwolnienia jej z obowiązków wynikających z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002. Ponadto Prezes UOKiK nie zgadza się z twierdzeniem strony, że nie ma ona żadnej możliwości sprawdzenia zgodności deklaracji producentów ze stanem faktycznym, przed wprowadzeniem produktów do obrotu. Oznakowanie przedmiotowych ciastek zawierało dodatkowy komunikat „niskokaloryczne” przy deklarowanej wartości energetycznej 300 kcal w 100 g produktu. Powyższy komunikat odpowiada oświadczeniu żywieniowemu „niska wartość energetyczna” z załącznika 1 rozporządzenia 1924/2006, zgodnie z którym oświadczenie, że dany środek spożywczy ma niską wartość energetyczną oraz każde oświadczenie, które może mieć taki sam sens dla konsumenta, może być stosowane tylko wówczas, gdy produkt nie zawiera więcej niż 40 kcal (170 kJ)/100 g dla produktów stałych lub nie więcej niż 20 kcal (80 kJ)/100 ml dla produktów płynnych.

Jak wynika z powyższego przedmiotowe ciastka nie spełniały warunków pozwalających na zastosowanie oświadczenia informującego o niskiej kaloryczności/wartości energetycznej produktu a stwierdzenie tego nie wymagało przeprowadzenia specjalistycznych badań laboratoryjnych. Strona była w stanie stwierdzić, że przedmiotowe ciastka są

nieprawidłowej jakości już na podstawie samej weryfikacji oznakowania z wymaganiami przepisów prawa żywnościowego, do znajomości i przestrzegania których strona, jako profesjonalista w branży, jest zobowiązana. Zdaniem Prezesa UOKiK, strona podejmując decyzję o wprowadzeniu przedmiotowych ciastek jedynie na podstawie długoletniej obecności producenta na rynku spożywczym, prowadzeniu przez niego sprzedaży na terenie całej Polski i założeniu, że producent rzetelnie znakuje swoje wyroby, nie wypełniła obowiązków wynikających z art. 17 ust. 1 rozporządzenia 178/2002.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, że w przedstawionym stanie faktycznym, koszty badań laboratoryjnych powinien ponieść kontrolowany przedsiębiorca Aneta Włodarczyk prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą A i A Aneta Włodarczyk w Łodzi. Zatem, zobowiązanie strony do uiszczenia kwoty 1.040 zł, stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych, należy uznać za prawidłowe i zgodne z prawem.

O ewentualny zwrot kosztów poniesionych z tytułu badań laboratoryjnych zleconych przez Inspekcję Handlową strona może zwrócić się do producenta zakwestionowanych ciastek, co jednak nie jest przedmiotem niniejszego postępowania administracyjnego.

Ustosunkowując się do argumentu strony, iż nie stać jej na zapłacenie kary ze względu na krótki okres prowadzenia działalności i związany z tym brak dochodów, Prezes UOKiK informuje, że kwestia sytuacji materialnej strony może być rozpatrywana dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, przy ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest wymierzona kara pieniężna. W myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

1. odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
2. odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
3. umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

W myśl § 9 ust. 4 rozporządzenia w sprawie szczegółowego trybu pobierania i badania próbek produktów, kwotę, o której mowa w sentencji decyzji należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Łodzi w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja określająca wysokość należności pieniężnej stanie się ostateczna.

Prezes UOKiK, stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy posiada kompetencje do wydania decyzji, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego
Pouczenie

Zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r. poz. 270, z późn. zm.) od niniejszej decyzji przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, którą wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Z up. PREZESA
URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
WICEPREZES

Dorota Karczewska

Otrzymują:

1. A i A
Aneta Włodarczyk
ul. Zgierska 93/105 lok. 327
91-465 Łódź
2. Łódzki Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
3. a/a